

Stížnost podaná Drem S. proti tomuto usnesení, byla osk-i zamítnuta výměrem z 15. února 1926 podstatně z důvodů, že hudebníci v jiných místech, zvláště v K. V. jsou lépe postaveni, nežli hudebníci místního orchestru. Proti tomuto rozhodnutí podal Dr. St. další odvolání k zsv, od něhož však později ustoupil.

Proti usnesenému rozpočtu podali Václav M. a spol. odvolání, došlé na měst. radu v T. dne 9. července 1925, v němž mezi jiným protestovali proti výdejové položce »lázeňský orchestr« z důvodu, že tato položka se proti loňskému roku zvýšila. — — —

Toto odvolání bylo zamítnuto ve schůzi osk z 28. ledna 1926. K dalšímu odvolání Václava M. a spol. zrušil zsv nař. rozhodnutím jako neúčelné usnesení obecního zastupitelstva z 2. července 1925 ohledně přiznání zvláštní odměny hudebníkům ve výši jednoměsíčního platu; v ostatním pak stížnost z části zamítl jako bezdůvodnou, z části odmítl jako nepřipustnou. — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané Jiřím S. a spol., hudebníky láz. orchestru v T., uvážil nss:

Rozhodnutí není vzato v odpor se strany obce, jež byla by k tomu beze vší pochybnosti legitimována, nýbrž se strany jmenovaných jednotlivců. Nss je však jen povolán, chrániti subj. práva veřejná a slušelo proto především zkoumati, zda v daném případě vůbec může jíti o ochranu takovýchto práv.

St-lé dovolávají se ochrany tvrzených svých práv, jež vyvozují z usnesení měst. zastupitelstva v T. z 2. července 1925, které toto učinilo o jejich požitcích služebních. Avšak práva, která by mohli z tohoto usnesení snad vyvozovati, jsou povahy soukromoprávní a mohla by býti uplatňována jediné před řádnými soudy. Že by šlo o práva plynoucí z nějakého veřejnoprávního poměru služebního, jimž by nss byl povolán svou ochranu poskytnouti, st-lé ani sami netvrdí a ze spisů správních, zejména ze smluvních listin v těchto spisech uložených je patrné, že st-lé jsou k obci T. v soukromoprávním (smluvním) poměru služebním. Schází tudíž zákonný předpoklad jurisdikce nss-u v § 2 zák. o ss stanovený a bylo proto stížnost jako nepřipustnou odmítnouti.

Č. 8008.

Samospráva obecní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em (Slovensko): Rozhodnutí županovo, kterým se na návrh měst. notáře podle § 13 zák. č. 233/20 neschvaluje usnesení městského zastupitelstva (města Košic) o ustanovení obecního úředníka, není konečné ve smyslu § 5 zák. o ss.

(Nález ze dne 5. června 1929 č. 10.588.)

Věc: Ing. Viktor K. v D. a Ing. Dionys Š. v N. proti župnímu úřadu v Košicích stran neschválení volby st-lů lesními správci města K.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

Důvody: Při obsazování míst městských lesních správců dne 25. listopadu 1926 byli měst. zastupitelstvem v K. zvoleni st-lé Ing. Viktor K. lesním správcem ve V. a Ing. Š. lesním správcem v K. Před-

nosta měst. notářského úřadu použiv práva veta podle § 12 zák. č. 243/22 požádal starostu města K., aby provedení tohoto usnesení bylo zastaveno. — Na to předložil notářský úřad v K. usnesení měst. zastupitelstva župnímu úřadu se žádostí, aby ta část usnesení, která se vztahuje na volbu st-lů, byla zrušena. — Nař. rozhodnutími neschválil župan župy košické na základě ustanovení § 13 zák. č. 233/20 shora uvedené usnesení města K. Rozhodnutí ta nejsou opatřena žádným poučením o opravných prostředcích.

Rozhoduje o stížnosti na tato rozhodnutí podané, musil nss předem zkoumati, jsou-li dány podmínky jeho kompetence, zejména také s hlediska § 5 zák. o ss.

Jde o jmenování měst. úředníků obecním zastupitelstvem, kterážto usnesení vyžadují podle § 13 odst. 1 zák. č. 233/20 schválení županova. Žal. úřad opřel svá rozhodnutí o toto ustanovení § 13 zák. Již z povahy úkonu tohoto, jakožto »schválení« dohlédacího úřadu, na němž závisí platnost aktu, jímž město zvolilo st-le na systemisovaná místa, jest patrné, že úkon ten jest založen v pravomoci onoho úřadu, jakožto úřadu dohlédacího mocí jeho dozorčího práva, není však instančním výrokem vyšší stolice, vyvolaným nějakým opravným prostředkem, za jaký ovšem přípis měst. notářského úřadu považovati nelze.

Zákon z 31. března 1920 č. 233 Sb. nemá sám ustanovení, že by rozhodnutí županovo ohledně neschválení usnesení měst. zastupitelstva stran jmenování měst. úředníků bylo konečným a také vl. nař. č. 335/22 takového ustanovení neobsahuje. Nutno proto v tom směru použití všeobecných norem upravujících instanční postup u úřadů politických, dle kterých instanční postup proti úředním úkonům úřadů nižší instance končí teprve centrálním úřadem. Poněvadž z cit. zákona není vůbec patrné, že by zamýšlel vyloučiti další opravný prostředek proti opatření županovu, jest zřejmo, že nař. rozhodnutí nebyla dosud vyřešena po rozumu § 5 zák. o ss a slušelo proto stížnost podanou do výroků župního úřadu odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 8009.

Samospráva okresní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Člen okr. správní komise, zřízené podle § 81 zák. o okres. zastupitelstvech, nemůže se stížností k nss-u dovolávati ochrany práv členských.

(Nález ze dne 5. června 1929 č. 11.100.)

Prejudikatura: Boh. A. 2684/23.

Věc: Josef A. v N. proti zemskému správnímu výboru v Praze o platnost svolání schůze okr. správ. komise.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřipustnost.

Důvody: Odvolání st-le z usnesení osk v N. z 27. října 1927 o prodeji budovy okr. úřadovny, v němž st-l vytýkal, že celé jednání ve schůzi bylo zmatečné, poněvadž schůze nebyla 8 dní předem svolána, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto v podstatě z toho důvodu, že právo st-le jako člena osk nebylo nijak dotčeno a příslušná instrukce nebyla porušena.